

Υπόθεση T-191/98 R II

Cho Yang Shipping Co. Ltd

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Ανταγωνισμός — Καταβολή προστίμου — Τραπεζική εγγύηση — Περίπτωση
επείγοντος — Στάθμιση συμφερόντων»

Διάταξη του Προέδρου του Πρωτοδικείου της 28ης Ιουνίου 2000 . . . II-2553

Περίληψη της διατάξεως

1. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Προσωρινά μέτρα — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — «*Fumus boni iuris*» — Επείγον — Σωρευτικός χαρακτήρας — Στάθμιση όλων των εμπλεκομένων συμφερόντων
(Άρθρο 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)
2. Ασφαλιστικά μέτρα — Αρμοδιότητα του δικάζοντος κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστή — Όρια — Αίτημα προς το Πρωτοδικείο να διατάξει τη λήψη προσωρινών μέτρων μέχρι δημοσιεύσεως της αποφάσεως του Δικαστηρίου επί της αιτήσεως αναιρέσεως — Απαράδεκτο
(Άρθρο 242 ΕΚ και 243 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104)

3. Ασφαλιστικά μέτρα — Αναστολή εκτελέσεως — Αναστολή εκτελέσεως της υποχρεώσεως συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως ως προϋπόθεση για τη μη άμεση είσπραξη προστίμου — Προϋποθέσεις χορηγήσεως — Εξαιρετικές περιστάσεις
(Άρθρο 242 ΕΚ· Κανονισμός Διαδικασίας του Πρωτοδικείου, άρθρο 104 § 2)

1. Το άρθρο 104, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας του Πρωτοδικείου προβλέπει ότι οι αιτήσεις προσωρινών μέτρων πρέπει να προσδιορίζουν τα περιστατικά από τα οποία προκύπτει το επείγον της υποθέσεως, καθώς και τους πραγματικούς και νομικούς ισχυρισμούς που δικαιολογούν, εκ πρώτης όψεως (*fumus boni juris*), τη λήψη του προσωρινού μέτρου το οποίο ζητείται. Οι προϋποθέσεις αυτές είναι σωρευτικές και επομένως μια αίτηση αναστολής εκτελέσεως είναι απορριπτέα εφόσον δεν πληρούται μία από αυτές. Ο δικάζων κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων δικαστής προβαίνει επίσης, ενδεχομένως, στη στάθμιση των εμπλεκόμενων συμφερόντων.

(βλ. σκέψεις 22-23)

2. Είναι προδήλως απαράδεκτο το υποβαλλόμενο στο πλαίσιο της διαδικασίας των ασφαλιστικών μέτρων αίτημα περί λήψεως προσωρινών μέτρων μέχρις ότου το δικαστήριο εκδώσει οριστική απόφαση επί αιτήσεως αναιρέσεως κατά αποφάσεως του Πρωτοδικείου. Πράγ-

ματι, ο δικάζων κατά τη διαδικασία ασφαλιστικών μέτρων δικαστής δεν είναι αρμόδιος να διατάξει τη λήψη προσωρινών μέτρων που θα ισχύουν μέχρι της δημοσιεύσεως αποφάσεως του Δικαστηρίου επί αναιρέσεως που θα μπορούσε να ασκηθεί κατά αποφάσεως του Πρωτοδικείου που περατώνει την κύρια δική.

(βλ. σκέψη 41)

3. Εκτός και αν καταστεί άνευ περιεχομένου η αρχή του άρθρου 242 ΕΚ ότι οι προσφυγές δεν έχουν ανασταλτικό αποτέλεσμα, δεν μπορεί να γίνει δεκτή αίτηση αναστολής εκτελέσεως με την οποία ζητείται η απαλλαγή από την υποχρέωση συστάσεως τραπεζικής εγγυήσεως ως προϋπόθεση για τη μη άμεση είσπραξη του προστίμου που επιβλήθηκε σε μια επιχείρηση παρό μόνον αν συντρέχουν εξαιρετικές περιστάσεις.

(βλ. σκέψη 42)